

ВЛОДЕК Лев Львович (01(13). 10. 1842, м. Липовець Київ. губ., нині смт Вінн. обл. — після 1913) — архітектор. Закін. Житомир. гімназію (1859), С.-Петербур. буд. училище (1864). Працював в Одес. буд. комітеті; в управлінні гол. інж. чорномор. комерц. портів, де одним з перших в Україні досліджував мех. властивості бетон. конструкцій. Від 1871 — арх., від 1893 — інж. при градоначальнику. Член Одес. відділення Рос. тех. товариства (у 1890-і рр. — заступник голови, голова архіт. відділу). Виступав на з'їздах рос. зодчих. Щорічно зводив 4–15 приват. житл. будинків, складів. У 1870-і — на поч. 1890-х рр. у формах псевдоренесансу і псевдобароко спорудив будинки притулку для злидених на вул. Московська, № 4 (1883), Товариства піклування про бідних студентів на Зовнішньому бульварі (тепер вул. І. Мечникова, № 4; 1890), притулку імператриці Марії Федорівни на розі вул. Канатна і Старопортофранківська (1892, не зберігся), комплекс тюрем. замку (1894, співавт.), будинок Інбера (згодом готель «Савой») на вул. Херсонська (нині Л. Пастера, № 31, 1870-і рр.), прибутк. будинки Розенблата на розі вул. Преображенська, № 46 і Поштова, № 42 (1888), Дур'яна (пізніше готель «Вікторія») з паровою пекарнею на розі вул. Херсонська, № 33 і Преображенська (1880-і рр.), Мойсєєва на розі вул. Велика Арнаутська і Ремісницька (1892), особняк Пташнікова на вул. Канатна, № 35 (1890). У 1890-і рр. В. використовував бетон, тяги з якого зміцнювали стіни і сполучалися з цегляним облицюванням. Колористична гама фасадів побудована на контраст. взаємодії яскраво-червоної цегли, жовтих бетон. деталей і густого сірого мансард. поверху. Композиц. засоби і пластичні форми голланд. та італ. бароко поєднано з гармонією і розмірністю всіх частин споруд. Спроектував насосну станцію «Чумка» водогону Дністер–Одеса на вул. Водопровідна (1880–90-і рр., спів-

авт.); житл. будинки — на вул. Канатна, № 54, Ніжинська, № 30 (обидва — 1890-і рр.), Великанова на розі вул. Польська, № 5 і Польського узвозу, № 10 (1891), на вул. Княжа, № 4 (1894), влас. будинок на вул. Ямська (тепер Новосельського), № 79 і Торгова, № 11 (обидва — 1898), Панкєєва на вул. Маразліївська, № 20 (1890-і рр.), Крижановського-Аудерського на вул. Маразліївська, № 54 (1900), на вул. Олександрівська, № 41 (1903); особняк Менделевича на вул. Маразліївська, № 18 (1890-і рр.); Одес. будинок працелюбності (1898, співавт.), Маріїн. притулок на розі вул. Княжа, № 5 і провулку Різдваєний (нині І. Сеченова, кін. 19 ст.), рятувал. станцію у Люстдорфі (співавтор), притулок для сліпих на Французькому бульварі (обидва — 1900). На зламі 19–20 ст. В. захопився витонченістю і багатством декор. пластики модерну, що простежується у торг. домі і готелі «Пасаж» на розі вул. Дерибасівська, № 33 і Преображенська, № 34 (1899), готелі «Великий Московський» на вул. Дерибасівська, № 31 (1904; скульптори обох — Т. Фішель, С. Мільман), приміщенні Училища торг. мореплавства на вул. Канатна, № 8 (1903), прибутк. будинку Вассалья на вул. Маразліївська, № 38 (1912). Проектував трамвайні депо.

Рекомендована література

1. Барановский Г. В. Юбилейный сборник сведений о деятельности бывших воспитанников Института гражданских инженеров (Строительного училища): 1842–1892. С.-Петербург, 1893;
2. Пилявский В. Лев Влодек // Веч. Одесса. 1985, 16 нояб.;
3. Його ж. Лев Влодек и Семен Ландесман // Там само. 1987, 18 июля.

В. І. Тимофієнко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Влодек Лев Львович / В. І. Тимофієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35170>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).